

INTERNATIONAL LABOUR CONFERENCE

Recommendation 202

**RECOMMENDATION CONCERNING
NATIONAL FLOORS OF SOCIAL PROTECTION**

- The General Conference of the International Labour Organization,
Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 101st Session on 30 May 2012, and
Reaffirming that the right to social security is a human right, and
Acknowledging that the right to social security is, along with promoting employment, an economic and social necessity for development and progress, and
Recognizing that social security is an important tool to prevent and reduce poverty, inequality, social exclusion and social insecurity, to promote equal opportunity and gender and racial equality, and to support the transition from informal to formal employment, and
Considering that social security is an investment in people that empowers them to adjust to changes in the economy and in the labour market, and that social security systems act as automatic social and economic stabilizers, help stimulate aggregate demand in times of crisis and beyond, and help support a transition to a more sustainable economy, and
Considering that the prioritization of policies aimed at sustainable long-term growth associated with social inclusion helps overcome extreme poverty and reduces social inequalities and differences within and among regions, and
Recognizing that the transition to formal employment and the establishment of sustainable social security systems are mutually supportive, and
Recalling that the Declaration of Philadelphia recognizes the solemn obligation of the International Labour Organization to contribute to “achiev[ing] ... the extension of social security measures to provide a basic income to all in need of such protection and comprehensive medical care”, and
Considering the Universal Declaration of Human Rights, in particular Articles 22 and 25, and the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, in particular Articles 9, 11 and 12, and
Considering also ILO social security standards, in particular the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952 (No. 102), the Income Security Recommendation, 1944 (No. 67), and the Medical Care Recommendation, 1944 (No. 69), and noting that these standards are of continuing relevance and continue to be important references for social security systems, and
Recalling that the ILO Declaration on Social Justice for a Fair Globalization recognizes that “the commitments and efforts of Members and the Organization to implement the ILO’s constitutional mandate, including through international labour standards, and to place full and productive employment and decent work at the centre of economic and social policies, should be based on ... (ii) developing and enhancing measures of social

protection ... which are sustainable and adapted to national circumstances, including ... the extension of social security to all", and

Considering the resolution and Conclusions concerning the recurrent discussion on social protection (social security) adopted by the International Labour Conference at its 100th Session (2011), which recognize the need for a Recommendation complementing existing ILO social security standards and providing guidance to Members in building social protection floors tailored to national circumstances and levels of development, as part of comprehensive social security systems, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to social protection floors, which are the subject of the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation; adopts this fourteenth day of June of the year two thousand and twelve the following Recommendation, which may be cited as the Social Protection Floors Recommendation, 2012.

I. OBJECTIVES, SCOPE AND PRINCIPLES

1. This Recommendation provides guidance to Members to:

- (a) establish and maintain, as applicable, social protection floors as a fundamental element of their national social security systems; and
- (b) implement social protection floors within strategies for the extension of social security that progressively ensure higher levels of social security to as many people as possible, guided by ILO social security standards.

2. For the purpose of this Recommendation, social protection floors are nationally defined sets of basic social security guarantees which secure protection aimed at preventing or alleviating poverty, vulnerability and social exclusion.

3. Recognizing the overall and primary responsibility of the State in giving effect to this Recommendation, Members should apply the following principles:

- (a) universality of protection, based on social solidarity;
- (b) entitlement to benefits prescribed by national law;
- (c) adequacy and predictability of benefits;
- (d) non-discrimination, gender equality and responsiveness to special needs;
- (e) social inclusion, including of persons in the informal economy;
- (f) respect for the rights and dignity of people covered by the social security guarantees;
- (g) progressive realization, including by setting targets and time frames;
- (h) solidarity in financing while seeking to achieve an optimal balance between the responsibilities and interests among those who finance and benefit from social security schemes;
- (i) consideration of diversity of methods and approaches, including of financing mechanisms and delivery systems;
- (j) transparent, accountable and sound financial management and administration;
- (k) financial, fiscal and economic sustainability with due regard to social justice and equity;

- (l) coherence with social, economic and employment policies;
- (m) coherence across institutions responsible for delivery of social protection;
- (n) high-quality public services that enhance the delivery of social security systems;
- (o) efficiency and accessibility of complaint and appeal procedures;
- (p) regular monitoring of implementation, and periodic evaluation;
- (q) full respect for collective bargaining and freedom of association for all workers; and
- (r) tripartite participation with representative organizations of employers and workers, as well as consultation with other relevant and representative organizations of persons concerned.

II. NATIONAL SOCIAL PROTECTION FLOORS

4. Members should, in accordance with national circumstances, establish as quickly as possible and maintain their social protection floors comprising basic social security guarantees. The guarantees should ensure at a minimum that, over the life cycle, all in need have access to essential health care and to basic income security which together secure effective access to goods and services defined as necessary at the national level.

5. The social protection floors referred to in Paragraph 4 should comprise at least the following basic social security guarantees:

- (a) access to a nationally defined set of goods and services, constituting essential health care, including maternity care, that meets the criteria of availability, accessibility, acceptability and quality;
- (b) basic income security for children, at least at a nationally defined minimum level, providing access to nutrition, education, care and any other necessary goods and services;
- (c) basic income security, at least at a nationally defined minimum level, for persons in active age who are unable to earn sufficient income, in particular in cases of sickness, unemployment, maternity and disability; and
- (d) basic income security, at least at a nationally defined minimum level, for older persons.

6. Subject to their existing international obligations, Members should provide the basic social security guarantees referred to in this Recommendation to at least all residents and children, as defined in national laws and regulations.

7. Basic social security guarantees should be established by law. National laws and regulations should specify the range, qualifying conditions and levels of the benefits giving effect to these guarantees. Impartial, transparent, effective, simple, rapid, accessible and inexpensive complaint and appeal procedures should also be specified. Access to complaint and appeal procedures should be free of charge to the applicant. Systems should be in place that enhance compliance with national legal frameworks.

8. When defining the basic social security guarantees, Members should give due consideration to the following:

- (a) persons in need of health care should not face hardship and an increased risk of poverty due to the financial consequences of accessing essential health care. Free prenatal and postnatal medical care for the most vulnerable should also be considered;

- (b) basic income security should allow life in dignity. Nationally defined minimum levels of income may correspond to the monetary value of a set of necessary goods and services, national poverty lines, income thresholds for social assistance or other comparable thresholds established by national law or practice, and may take into account regional differences;
- (c) the levels of basic social security guarantees should be regularly reviewed through a transparent procedure that is established by national laws, regulations or practice, as appropriate; and
- (d) in regard to the establishment and review of the levels of these guarantees, tripartite participation with representative organizations of employers and workers, as well as consultation with other relevant and representative organizations of persons concerned, should be ensured.

9. (1) In providing the basic social security guarantees, Members should consider different approaches with a view to implementing the most effective and efficient combination of benefits and schemes in the national context.

(2) Benefits may include child and family benefits, sickness and health-care benefits, maternity benefits, disability benefits, old-age benefits, survivors' benefits, unemployment benefits and employment guarantees, and employment injury benefits as well as any other social benefits in cash or in kind.

(3) Schemes providing such benefits may include universal benefit schemes, social insurance schemes, social assistance schemes, negative income tax schemes, public employment schemes and employment support schemes.

10. In designing and implementing national social protection floors, Members should:

- (a) combine preventive, promotional and active measures, benefits and social services;
- (b) promote productive economic activity and formal employment through considering policies that include public procurement, government credit provisions, labour inspection, labour market policies and tax incentives, and that promote education, vocational training, productive skills and employability; and
- (c) ensure coordination with other policies that enhance formal employment, income generation, education, literacy, vocational training, skills and employability, that reduce precariousness, and that promote secure work, entrepreneurship and sustainable enterprises within a decent work framework.

11. (1) Members should consider using a variety of different methods to mobilize the necessary resources to ensure financial, fiscal and economic sustainability of national social protection floors, taking into account the contributory capacities of different population groups. Such methods may include, individually or in combination, effective enforcement of tax and contribution obligations, reprioritizing expenditure, or a broader and sufficiently progressive revenue base.

(2) In applying such methods, Members should consider the need to implement measures to prevent fraud, tax evasion and non-payment of contributions.

12. National social protection floors should be financed by national resources. Members whose economic and fiscal capacities are insufficient to implement the guarantees may seek international cooperation and support that complement their own efforts.

III. NATIONAL STRATEGIES FOR THE EXTENSION OF SOCIAL SECURITY

13. (1) Members should formulate and implement national social security extension strategies, based on national consultations through effective social dialogue and social participation. National strategies should:

- (a) prioritize the implementation of social protection floors as a starting point for countries that do not have a minimum level of social security guarantees, and as a fundamental element of their national social security systems; and
- (b) seek to provide higher levels of protection to as many people as possible, reflecting economic and fiscal capacities of Members, and as soon as possible.

(2) For this purpose, Members should progressively build and maintain comprehensive and adequate social security systems coherent with national policy objectives and seek to coordinate social security policies with other public policies.

14. When formulating and implementing national social security extension strategies, Members should:

- (a) set objectives reflecting national priorities;
- (b) identify gaps in, and barriers to, protection;
- (c) seek to close gaps in protection through appropriate and effectively coordinated schemes, whether contributory or non-contributory, or both, including through the extension of existing contributory schemes to all concerned persons with contributory capacity;
- (d) complement social security with active labour market policies, including vocational training or other measures, as appropriate;
- (e) specify financial requirements and resources as well as the time frame and sequencing for the progressive achievement of the objectives; and
- (f) raise awareness about their social protection floors and their extension strategies, and undertake information programmes, including through social dialogue.

15. Social security extension strategies should apply to persons both in the formal and informal economy and support the growth of formal employment and the reduction of informality, and should be consistent with, and conducive to, the implementation of the social, economic and environmental development plans of Members.

16. Social security extension strategies should ensure support for disadvantaged groups and people with special needs.

17. When building comprehensive social security systems reflecting national objectives, priorities and economic and fiscal capacities, Members should aim to achieve the range and levels of benefits set out in the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952 (No. 102), or in other ILO social security Conventions and Recommendations setting out more advanced standards.

18. Members should consider ratifying, as early as national circumstances allow, the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952 (No. 102). Furthermore, Members should consider ratifying, or giving effect to, as applicable, other ILO social security Conventions and Recommendations setting out more advanced standards.

IV. MONITORING

19. Members should monitor progress in implementing social protection floors and achieving other objectives of national social security extension strategies through appropriate nationally defined mechanisms, including tripartite participation with representative organizations of employers and workers, as well as consultation with other relevant and representative organizations of persons concerned.

20. Members should regularly convene national consultations to assess progress and discuss policies for the further horizontal and vertical extension of social security.

21. For the purpose of Paragraph 19, Members should regularly collect, compile, analyse and publish an appropriate range of social security data, statistics and indicators, disaggregated, in particular, by gender.

22. In developing or revising the concepts, definitions and methodology used in the production of social security data, statistics and indicators, Members should take into consideration relevant guidance provided by the International Labour Organization, in particular, as appropriate, the resolution concerning the development of social security statistics adopted by the Ninth International Conference of Labour Statisticians.

23. Members should establish a legal framework to secure and protect private individual information contained in their social security data systems.

24. (1) Members are encouraged to exchange information, experiences and expertise on social security strategies, policies and practices among themselves and with the International Labour Office.

(2) In implementing this Recommendation, Members may seek technical assistance from the International Labour Organization and other relevant international organizations in accordance with their respective mandates.

DECENT WORK

A better world starts here.

International Labour Organization
Organisation Internationale du Travail
Organización Internacional del Trabajo

ข้อแนะนำฉบับที่ 202 – ข้อแนะนำด้วยฐานความคุ้มครองทางสังคม
ข้อแนะนำเกี่ยวกับฐานความคุ้มครองทางสังคมของชาติ
รับรองในการประชุมขององค์การแรงงานระหว่างประเทศสมัยที่ 101

(14 มิถุนายน ค.ศ. 2012)

บทนำ

ที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปีขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

ซึ่งคณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศได้จัดประชุมกันขึ้น ณ นครเจนีวาในการประชุมสมัยที่ 101 เมื่อวันที่ 30 พ.ค. 2012 และ

โดยยืนยันว่าสิทธิในความมั่นคงทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญและเป็นสิทธิมนุษยชน และ

โดยยอมรับว่าสิทธิในความมั่นคงทางสังคมเกิดขึ้นพร้อมกับการส่งเสริมการมีงานทำ เศรษฐกิจและความจำเป็นทางสังคมเพื่อการพัฒนาและความก้าวหน้า และ

โดยระลึกว่าความมั่นคงทางสังคมเป็นเครื่องมือสำคัญในการป้องกันและขจัดความยากจน ความไม่เท่าเทียมกัน การกีดกันทางสังคมและความไม่มั่นคงทางสังคม เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมโอกาสแห่งความเท่าเทียมกัน มิติหญิงชายและความเท่าเทียมกันทางเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ และการสนับสนุนการถ่ายโอนจากการจ้างงานนอกระบบสู่การจ้างงานในระบบ

โดยพิจารณาว่าความมั่นคงทางสังคมเป็นการลงทุนเพื่อประชาชน ซึ่งให้อำนาจแก่พวกเขาในการปรับตัวให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงในตลาดแรงงานและโดยพิจารณาว่า ระบบความมั่นคงทางสังคมเป็นสิ่งสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคมโดยอัตโนมัติ ช่วยกระตุ้นให้เกิดการวิเคราะห์อุปสงค์มวลรวมในช่วงเวลาวิกฤติ และช่วยสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงสู่เศรษฐกิจที่มีความยั่งยืนมากขึ้น และ

โดยพิจารณาว่าการจัดลำดับความสำคัญของนโยบายให้มุ่งสู่การเติบโตในระยะยาวอย่างยั่งยืนโดยการนำการบูรณาการทางสังคมมาเป็นเครื่องมือขจัดความยากจนขั้นแค้น (extreme poverty) และลดความไม่เท่าเทียมกันทางสังคมตลอดจนข้อแตกต่างภายในและระหว่างภูมิภาค และ

โดยระลึกว่าการถ่ายโอนสู่การจ้างงานในระบบและการจัดตั้งระบบความมั่นคงทางสังคมที่ยั่งยืนเป็นสิ่งที่จะต้องร่วมกันสนับสนุน และ

โดยระลึกถึงปฏิญญาแห่งฟีลาเดลเฟีย ที่ยอมรับข้อผูกพันอย่างมั่นคงขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ในการสนับสนุนให้ "บรรลุถึงมาตรการขยายความคุ้มครองความมั่นคงทางสังคม เพื่อให้ประชาชนได้รับความคุ้มครองรายได้ขั้นพื้นฐาน และได้รับการรักษาพยาบาลทั่วถึงความจำเป็น" และ

โดยพิจารณาถึงปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะมาตรา 22 และ 25 และบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม โดยเฉพาะมาตราที่ 9, 11 และ 12 และ

โดยพิจารณามาตรฐานกับความมั่นคงทางสังคมของ ILO โดยเฉพาะอนุสัญญาฉบับที่ 102 ว่าด้วยมาตรฐานขั้นต่ำของความมั่นคงทางสังคม, 1952 ข้อแนะนำฉบับที่ 67 ว่าด้วยความมั่นคงทางรายได้ และข้อแนะนำฉบับที่ 69 ว่าด้วยการรักษาพยาบาล 1944 และ โดยระลึกว่ามาตรฐานเหล่านี้ยังคงมีความเกี่ยวข้องและเป็นหลักฐานอ้างอิงที่สำคัญสำหรับระบบความมั่นคงทางสังคม

- โดยระลึกถึงปฏิญญาของ ILO ว่าด้วยความยุติธรรมทางสังคมเพื่อโลกาภิวัตน์ที่เป็นธรรมซึ่งระบุว่า "การยอมรับภาระผูกพันและความพยายามของประเทศสมาชิกและองค์กรในการปฏิบัติตามข้อบังคับในอนุสัญญาของ ILO รวมทั้งที่กำหนดในมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ ตลอดจนการบรรจุกิจการจ้างงานอย่างเต็มที่ โดยเป็นงานที่มีคุณค่าไว้ในนโยบายทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยให้มีพื้นฐานของ...(ii) การพัฒนาและส่งเสริมมาตรการของความคุ้มครองทางสังคม... ซึ่งยั่งยืนและสามารถปรับเข้ากับสถานการณ์ของแต่ละประเทศ รวมถึง "การขยายความคุ้มครองทางสังคมแก่ประชาชนทุกคน" และ
- โดยพิจารณาถึงข้อมติและข้อสรุปเกี่ยวกับผลการอภิปรายด้านความคุ้มครองทางสังคม(มั่นคงทางสังคม) ที่รับรองในการประชุมใหญ่สามัญประจำปีขององค์การแรงงานระหว่างประเทศครั้งที่ 100 (ค.ศ. 2011) ซึ่งตระหนักถึงความจำเป็นของข้อแนะนำที่สนับสนุนมาตรฐานด้านความมั่นคงทางสังคมของ ILO และให้คำแนะนำแก่ประเทศสมาชิกในการสร้างฐานความคุ้มครองทางสังคมที่ปรับให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของแต่ละประเทศและระดับการพัฒนาในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบความมั่นคงทางสังคมที่คุ้มครองทั่วถึง และ
- โดยได้ตกลงรับข้อเสนอบางประการเกี่ยวกับฐานความคุ้มครองทางสังคมซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในระเบียบวาระของสมัยประชุม และ
- โดยได้กำหนดให้ข้อเสนอเหล่านี้อยู่ในรูปแบบของข้อแนะนำ
- จึงรับรองข้อแนะนำต่อไปนี้ ซึ่งเรียกว่าข้อแนะนำว่าด้วยฐานความคุ้มครองทางสังคม ค.ศ. 2012 เมื่อวันที่สิบสี่ของเดือนมิถุนายนของปีคริสต์ศักราชสองพันสิบสอง

I. วัตถุประสงค์ ขอบเขต และหลักการ

1. ข้อแนะนำนี้ให้คำแนะนำแก่สมาชิกเพื่อให้ :
 - (a) จัดตั้งและคงไว้ซึ่งฐานความคุ้มครองทางสังคมในฐานะที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบความมั่นคงทางสังคมแห่งชาติ และ
 - (b) นำฐานความคุ้มครองทางสังคมมาปฏิบัติภายในกลยุทธ์การขยายความคุ้มครองทางสังคมซึ่งรับประกันการให้ความคุ้มครองในระดับที่สูงกว่า ดีกว่า แก่ประชาชนที่มีจำนวนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยใช้แนวทางมาตรฐานความมั่นคงทางสังคมของ ILO
2. เพื่อวัตถุประสงค์ของข้อแนะนำนี้ ฐานความคุ้มครองทางสังคมจะกำหนดไว้เป็นการรับประกันความมั่นคงทางสังคมขั้นพื้นฐานในระดับชาติซึ่งจะรับประกันความคุ้มครองที่มุ่งป้องกันหรือบรรเทาความยากจน ความด้อยโอกาส และการกีดกันทางสังคม
3. โดยระลึกถึงความรับผิดชอบเบื้องต้นโดยรวมของรัฐในการทำให้ข้อแนะนำนี้มีผลใช้บังคับให้ประเทศสมาชิก ปฏิบัติตามหลักการต่อไปนี้
 - (a) การคุ้มครองอย่างทั่วถึงบนพื้นฐานของความเป็นปึกแผ่นทางสังคม
 - (b) การเกิดสิทธิรับสิทธิประโยชน์ตามที่ระบุไว้ในกฎหมายแห่งชาติ
 - (c) การกำหนดสิทธิประโยชน์ที่เพียงพอและชัดเจน
 - (d) การไม่เลือกปฏิบัติ การเท่าเทียมกันของมิติหญิงชายและการตอบสนองต่อความต้องการ
 - (e) การบูรณาการทางสังคมรวมถึงบุคคลในเศรษฐกิจนอกระบบ
 - (f) การยอมรับนับถือสิทธิและศักดิ์ศรีของบุคคลที่อยู่ในข่ายความคุ้มครองของการรับประกันด้านความมั่นคงทางสังคม
 - (g) การตระหนักรับรู้ถึงความก้าวหน้า รวมถึงการกำหนดเป้าหมายและกรอบเวลา
 - (h) ความมั่นคงในการบริหารการเงิน ซึ่งจะต้องแสวงหาหนทางในการบรรลุถึงดุลยภาพสูงสุดระหว่างความรับผิดชอบและผลประโยชน์ของบุคคลที่จ่ายเงินสนับสนุนและรับสิทธิประโยชน์จากโครงการความมั่นคงทางสังคม

- (i) การพิจารณาวิถีและวิธีดำเนินงานที่หลากหลาย ประกอบด้วย กลไกทางการเงินและระบบการให้สิทธิประโยชน์
- (j) การบริหารจัดการทางการเงินที่เหมาะสม โปร่งใส และได้ผล
- (k) ความยั่งยืนทางเศรษฐกิจและการเงิน โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมและความเท่าเทียมกันทางสังคม
- (l) ความสอดคล้องกับนโยบายการมีงานทำ เศรษฐกิจและสังคม
- (m) ความสอดคล้องระหว่างสถาบันที่รับผิดชอบให้ความคุ้มครองทางสังคม
- (n) การบริการสาธารณะที่มีคุณภาพสูง สามารถส่งเสริมความคุ้มครองในระบบความมั่นคงทางสังคม
- (o) วิธีการอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ที่มีคุณภาพ ประชาชนสามารถเข้าถึงได้
- (p) การกำกับดูแลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอและมีการประเมินผลอย่างเป็นระยะ ๆ
- (q) ให้การยอมรับการเจรจาต่อรองร่วมและเสรีภาพในการสมาคม สำหรับคนงานทุกคนอย่างเต็มที่
- (r) การมีส่วนร่วมของระบบไตรภาคีโดยมีผู้แทนองค์กรนายจ้าง องค์กรลูกจ้าง และการหารือกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง และองค์กรที่เป็นผู้แทนของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

II. ฐานความคุ้มครองทางสังคมระดับชาติ

4. ให้ประเทศสมาชิกจัดตั้งและคงไว้ซึ่งฐานความคุ้มครองทางสังคมตามสถานการณ์ของแต่ละประเทศประกอบด้วย การรับประกันความมั่นคงทางสังคมขั้นต่ำ ผู้รับประกันควรรับประกันความคุ้มครองขั้นต่ำตลอดวงจรชีวิต บุคคลที่มีความจำเป็นต้องสามารถเข้าถึงการรักษาพยาบาลที่จำเป็นและควรรับประกันรายได้ขั้นพื้นฐาน พร้อมทั้งการเข้าถึงสินค้าและบริการที่จำเป็นในระดับชาติ
5. ฐานการคุ้มครองทางสังคมที่ระบุในข้อ 4 ควรประกอบด้วยอย่างน้อยที่สุด การรับประกันความมั่นคงขั้นพื้นฐาน ดังนี้
 - (a) การเข้าถึงสินค้าและบริการตามที่กำหนดไว้ในระดับชาติ การรักษาพยาบาลที่จำเป็น รวมถึงการคลอดบุตรที่เป็นไปตามเกณฑ์ของความสามารถในการจัดให้มีบริการ ความสามารถในการเข้าถึง การได้รับการยอมรับ และคุณภาพของบริการ
 - (b) ความมั่นคงทางรายได้ขั้นพื้นฐานสำหรับเด็ก อย่างน้อยที่สุดขั้นต่ำตามที่กำหนดไว้ในระดับชาติ การเข้าถึงโภชนาการ การศึกษา การดูแลเลี้ยงดูและสินค้าและบริการที่จำเป็น
 - (c) ความมั่นคงทางรายได้ขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่อยู่ในวัยทำงานอย่างน้อยที่สุดขั้นต่ำตามที่กำหนดไว้ในระดับชาติ การมีรายได้เพียงพอ โดยเฉพาะในกรณีที่เจ็บป่วย ว่างาน คลอดบุตร และพิการ และ
 - (d) ความมั่นคงทางรายได้ขั้นพื้นฐานสำหรับผู้สูงอายุ อย่างน้อยที่สุดขั้นต่ำตามที่กำหนดไว้ในระดับชาติ
6. ตามข้อผูกพันระหว่างประเทศที่มีอยู่ ประเทศสมาชิกควรรับประกันความมั่นคงทางสังคมบนพื้นฐานตามที่ระบุไว้ในข้อแนะนี้ อย่างน้อยที่สุดแก่ประชากรทุกคนและเด็ก ตามที่ระบุไว้ในกฎหมายและระเบียบกฎเกณฑ์ของแต่ละประเทศ
7. ให้กำหนดการรับประกันความมั่นคงทางสังคมขั้นพื้นฐานไว้ในกฎหมาย และระเบียบกฎเกณฑ์แห่งชาติ ให้กำหนดขอบเขต เงื่อนไขการเกิดสิทธิและประโยชน์ทดแทน เพื่อให้มีผลบังคับใช้ ให้มีการกำหนดวิธีการรับเรื่องร้องทุกข์และอุทธรณ์อย่างโปร่งใส มีประสิทธิผล เข้าใจง่าย รวดเร็ว เข้าถึงได้ และไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย การเข้าถึงการร้องทุกข์และการอุทธรณ์ควรไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ควรมีการจัดตั้งระบบที่ส่งเสริมการปฏิบัติตามกรอบกฎหมายแห่งชาติ
8. เมื่อมีการกำหนดผู้รับประกันความมั่นคงทางสังคมขั้นพื้นฐานประเทศสมาชิก ควรพิจารณาประเด็นต่อไปนี้

- (a) บุคคลที่จำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลไม่ควรต้องประสบกับความยากลำบาก และความเสียดายต่อความยากจนเพิ่มขึ้น อันเป็นผลมาจากค่าใช้จ่ายในการเข้าถึงการรักษาพยาบาลที่จำเป็นต้องมีบริการดูแลครรภ์ก่อนคลอดและหลังคลอดสำหรับผู้ด้อยโอกาสที่สุด
- (b) ควรให้ความมั่นคงทางรายได้ขั้นพื้นฐานเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี ระดับรายได้ขั้นต่ำของชาติ ผลตอบสนองต่อค่านิยมทางการเงินในเรื่องของสินค้าและบริการ รวมทั้งเส้นแบ่งความยากจนของชาติ การกำหนดระดับรายได้เพื่อความช่วยเหลือทางสังคม หรือ ระดับการเปรียบเทียบอื่น ๆ ที่กำหนดโดยกฎหมายแห่งชาติหรือระเบียบปฏิบัติซึ่งอาจนำมาพิจารณาเป็นข้อแตกต่างระดับภูมิภาค
- (c) ควรมีการทบทวนระดับการรับประกันความมั่นคงทางสังคมขั้นพื้นฐานอย่างสม่ำเสมอ ด้วยวิธีการที่โปร่งใสตามที่กำหนดในกฎหมายระดับชาติ ระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือข้อปฏิบัติตามความเหมาะสม และ
- (d) ในการกำหนดและทบทวนระดับของการรับประกันเหล่านี้ ควรรับประกันการมีส่วนร่วมในระบบไตรภาคี ประกอบด้วยผู้แทนองค์การนายจ้าง องค์การลูกจ้าง และการหารือกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง และองค์กรที่เป็นผู้แทนของบุคคลที่เกี่ยวข้อง
- 9.
- (1) ในการรับประกันความมั่นคงทางสังคมขั้นพื้นฐาน ประเทศสมาชิกควรพิจารณาวิธีการที่แตกต่างกันออกไป โดยคำนึงถึงการดำเนินโครงการในบริบทของประเทศ เพื่อให้มีสิทธิประโยชน์แบบผสมผสานที่มีประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุด
- (2) สิทธิประโยชน์อาจประกอบด้วยประโยชน์ทดแทนกรณีสงเคราะห์บุตรและครอบครัว กรณีเจ็บป่วยและรักษาพยาบาล กรณีคลอดบุตร กรณีพิการ(ทุพพลภาพ) กรณีชราภาพ กรณีผู้อยู่ในอุปการะ กรณีว่างงานและประกันการมีงานทำ และกรณีประสบอันตรายจากการทำงาน รวมทั้งสิทธิประโยชน์ทางสังคมอื่น ๆ ที่เป็นตัวเงิน(in cash) หรือสิ่งของ (in kind)
- (3) โครงการที่ให้สิทธิประโยชน์ดังกล่าวอาจประกอบด้วยโครงการคุ้มครองประชาชนทุกคน โครงการประกันสังคม โครงการช่วยเหลือทางสังคม (สังคมสงเคราะห์) โครงการลดภาษี โครงการจ้างงานสาธารณะ และโครงการสนับสนุนการมีงานทำอื่น ๆ
10. ในการออกแบบและดำเนินงานฐานความคุ้มครองทางสังคมแห่งชาติ ประเทศสมาชิกควรจะ
- (a) เชื่อมโยงมาตรการเชิงรุกในเรื่องของการป้องกัน ส่งเสริม บริการทางสังคมและสิทธิประโยชน์
- (b) ส่งเสริม กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีผลิตภาพและการจ้างงานในระบบโดยพิจารณานโยบายที่มีการให้สินเชื่อของรัฐบาล การตรวจแรงงาน นโยบายตลาดแรงงานและการจูงใจด้านภาษี และส่งเสริมการศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ ทักษะ และความสามารถในการมีงานทำ และ
- (c) สร้างความมั่นใจว่ามีความเชื่อมโยงกับนโยบายอื่น ๆ ที่ส่งเสริมการจ้างงานในระบบ การกระจายรายได้ การศึกษา การรู้หนังสือ การฝึกอบรมวิชาชีพ ทักษะและความสามารถในการมีงานทำ และส่งเสริมการมีงานที่มั่นคง การประกอบกิจการและสถานประกอบการที่ยั่งยืนในกรอบงานของงานที่มีคุณค่า
- 11.
- (1) ประเทศสมาชิกควรพิจารณาการใช้วิธีการที่หลากหลาย ในการระดมทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อรับประกันความยั่งยืนทางเศรษฐกิจและการเงินของฐานความคุ้มครองทางสังคมแห่งชาติ โดยพิจารณาความสามารถในการจ่ายเงินสมทบของกลุ่มประชากรที่แตกต่างกัน วิธีการเช่นนี้ อาจประกอบด้วยการบังคับใช้ข้อผูกพันด้านการจ่ายภาษีและเงินสมทบอย่างมีประสิทธิภาพด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือวิธีการผสมผสาน จัดลำดับความจำเป็นในการใช้จ่ายเสียใหม่หรือใช้ฐานภาษีแบบก้าวหน้าให้ครอบคลุมมากขึ้นและเพียงพอใช้จ่าย
- (2) ในการใช้วิธีการดังกล่าว ประเทศสมาชิกควรพิจารณาความจำเป็นที่ต้องออกมาตรการป้องกันการฉ้อโกง การหลีกเลี่ยงภาษี และการไม่จ่ายเงินสมทบ

12. ฐานความคุ้มครองทางสังคมแห่งชาติ ควรบริหารจัดการทางการเงินโดยใช้ทรัพยากรของประเทศ ประเทศสมาชิกที่ความสามารถทางเศรษฐกิจและการเงินการคลังไม่เพียงพอต่อการรับประกันโครงการ อาจแสวงหาความร่วมมือระหว่างประเทศและสนับสนุนความร่วมมือดังกล่าวจนสุดความสามารถของงาน

III. กลยุทธ์แห่งชาติในการขยายความคุ้มครองความมั่นคงทางสังคม

- 13.
- (1) ประเทศสมาชิกควรกำหนดและดำเนินการกลยุทธ์แห่งชาติในการขยายความคุ้มครองทางสังคมบนพื้นฐานของการหาระดับชาติ โดยการเจรจาทางสังคมและการมีส่วนร่วมในสังคม กลยุทธ์ระดับชาติควร :
 - (a) ให้ความสำคัญการดำเนินงานด้านฐานความคุ้มครองทางสังคมในระดับต้น ๆ เสมือนหนึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของประเทศที่ไม่มีการรับประกันความมั่นคงทางสังคมขั้นต่ำ และเป็นองค์ประกอบหลักของระบบความมั่นคงทางสังคมแห่งชาติ และ
 - (b) แสวงหาหนทางที่จะให้ความคุ้มครองในระดับสูงกว่าให้แก่ประชาชนจำนวนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงขีดความสามารถทางการเงินของประเทศสมาชิก-ภายในเวลาที่รวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้
 - (2) ด้วยวัตถุประสงค์ดังกล่าว ประเทศสมาชิกควรเร่งสร้างและคงไว้ซึ่งระบบความมั่นคงทางสังคมที่ครอบคลุมและเพียงพอ โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงนโยบายระดับชาติ และแสวงหาการเชื่อมโยงนโยบายความมั่นคงทางสังคมกับนโยบายของรัฐด้านอื่น ๆ
14. เมื่อมีการกำหนดและดำเนินการตามกลยุทธ์การขยายความคุ้มครองทางสังคมแห่งชาติ ประเทศสมาชิกควร
- (a) กำหนดวัตถุประสงค์ให้สะท้อนถึงการลำดับความสำคัญของโครงการในระดับชาติ
 - (b) ระบุถึงช่องว่างและอุปสรรคในการคุ้มครอง
 - (c) พยายามปิดช่องว่างในการคุ้มครองด้วยโครงการที่เชื่อมโยงกันอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็โครงการแบบเก็บเงินสมทบหรือแบบไม่เก็บเงินสมทบหรือทั้ง 2 แบบ รวมทั้งโดยการขยายความคุ้มครองโครงการแบบจัดเก็บเงินสมทบที่มีอยู่แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งมีความสามารถในการจ่ายเงินสมทบ
 - (d) สนับสนุนความมั่นคงทางสังคมด้วยนโยบายตลาดแรงงานเชิงรุก รวมทั้งการฝึกอบรมวิชาชีพหรือมาตรการอื่น ๆ ที่เหมาะสม
 - (e) กำหนดความต้องการทางการเงินและทรัพยากร กรอบเวลา ขั้นตอนในการดำเนินงาน การลำดับขั้นในการดำเนินงาน เพื่อจะได้บรรลุวัตถุประสงค์
 - (f) ยกระดับการรับรู้เกี่ยวกับฐานการคุ้มครองทางสังคมและกลวิธีการขยายความคุ้มครอง จัดทำโครงการข้อมูลข่าวสารรวมทั้งการเจรจาทางสังคม
15. กลยุทธ์การขยายความมั่นคงทางสังคมควรนำมาใช้กับทั้งเศรษฐกิจในระบบและนอกระบบ ควรสนับสนุนการเติบโตของการจ้างงานในระบบ ลดความไม่เป็นทางการและควรสอดคล้องกันกับการดำเนินโครงการตามแผนพัฒนา สังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมของประเทศสมาชิก
16. กลยุทธ์การขยายความคุ้มครองความมั่นคงทางสังคม ควรสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และบุคคลที่มีความจำเป็นเป็นพิเศษ
17. เมื่อมีการสร้างระบบความมั่นคงทางสังคมที่สะท้อนวัตถุประสงค์ระดับชาติ การลำดับความสำคัญ และขีดความสามารถทางการเงินการคลัง ประเทศสมาชิกควรมุ่งสู่การบรรลุถึงประเภท และระดับประโยชน์ทดแทนที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฉบับที่ 102 ว่าด้วยมาตรฐานขั้นต่ำของความมั่นคงทางสังคม, 1952 ยิ่งกว่านั้นสมาชิกควรพิจารณาการรับรองอนุสัญญา หรืออนุสัญญาและข้อแนะนำด้านความมั่นคงทางสังคมฉบับอื่นของ ILO ที่กำหนดมาตรฐานในระดับที่สูงขึ้น

18. ประเทศสมาชิกควรพิจารณารับรองอนุสัญญาฉบับที่ 102 ว่าด้วยมาตรฐานขั้นต่ำของความมั่นคงทางสังคม, 1952 ยิ่งกว่านั้น ประเทศสมาชิกควรพิจารณารับรองหรือปฏิบัติตามอนุสัญญา หรือข้อแนะว่าด้วยความมั่นคงทางสังคมที่กำหนดมาตรฐานในระดับที่สูงขึ้น

IV. การติดตามผล

19. ประเทศสมาชิกควรติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานฐานความคุ้มครองทางสังคม และการบรรลุวัตถุประสงค์อื่น ๆ ของกลยุทธ์การขยายความมั่นคงทางสังคมแห่งชาติ โดยการกำหนดกลไกที่เหมาะสมในระดับชาติ รวมทั้งการมีส่วนร่วมระดับไตรภาคีของผู้แทนองค์กรนายจ้าง ลูกจ้าง องค์กรที่เกี่ยวข้อง และองค์กรที่เป็นผู้แทนของบุคคลที่เกี่ยวข้อง
20. ประเทศสมาชิกควรจัดประชุมหารือในระดับชาติ เพื่อประเมินความก้าวหน้าและอภิปรายนโยบายเพื่อการขยายความมั่นคงทางสังคมในสองมิติ คือ มิติการให้ความคุ้มครองในแนวนอน (การรับประกันความมั่นคงทางสังคมแก่ประชาชนทุกคน) และมิติการให้ความคุ้มครองในแนวตั้ง (การส่งเสริมระดับประโยชน์ทดแทนและความกว้างขวางในการคุ้มครองภาคในระบบ)
21. เพื่อวัตถุประสงค์ในข้อ 19 ประเทศสมาชิกควรรวบรวม เรียบเรียง วิเคราะห์ และจัดพิมพ์ข้อมูล สถิติ และตัวชี้วัดด้านความมั่นคงทางสังคมอย่างเหมาะสม และจำแนกข้อมูลเพศหญิงชาย
22. ในการพัฒนาหรือทบทวนแนวคิด ค่าจำกัดความและวิธีการที่นำมาใช้ในการจัดทำข้อมูล สถิติ และตัวชี้วัดด้านความมั่นคงทางสังคม ประเทศสมาชิกควรพิจารณาคำแนะนำที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจัดทำโดยองค์การแรงงานระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสถิติด้านความมั่นคงทางสังคมที่รับรองในการประชุมนักสถิติแรงงานระหว่างประเทศครั้งที่ 9 ของ ILO
23. ประเทศสมาชิกควรกำหนดกรอบงานทางกฎหมาย เพื่อคุ้มครองป้องกันข้อมูลส่วนตัวของแต่ละบุคคลที่มีอยู่ในระบบข้อมูลความมั่นคงทางสังคม
- 24.
- (1) ประเทศสมาชิกจะได้รับการส่งเสริมให้แลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญด้านกลยุทธ์ของความมั่นคงทางสังคม นโยบาย และข้อปฏิบัติระหว่างประเทศสมาชิกด้วยกัน และองค์การแรงงานระหว่างประเทศ
 - (2) ในการดำเนินงานตามข้อแนะนี้ ประเทศสมาชิกอาจขอความช่วยเหลือทางวิชาการจากองค์การแรงงานระหว่างประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศอื่น ๆ เกี่ยวกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง
